

Program wyliczający czas inicjalizacji macierzy jedno i dwu-wymiarowej.

Grzegorz Moś
Maksym Kaczorowski
Michał Kargol

Politechnika Krakowska Im. Tadeusza Kościuszki
Wydział Fizyki, Matematyki i Informatyki

13 września 2018

Spis treści

- 1 Opis zagadnienia
- 2 Kod programu
- 3 Rozwiązanie zagadnienia
- 4 Podsumowanie

Opis zagadnienia

Tablica (macierz) jest po prostu zmienną tablicową, różni się od zwykłej zmiennej tym, że można w niej przechowywać więcej wartości niż jedną. Czyli tyle ile ustali z góry programista. Tablice deklarujemy w ten sposób: `int array[128];`. Int to typ zmiennej array to nazwa zmiennej. A w nawiasach kwadratowych określamy ilość elementów, które możemy przechowywać. Tablica indeksowana jest od zera. Tablica posiada indeks poprzez, który potem się odwołujemy do elementu w niej umieszczonej.

Działania

Używając terminala Ubuntu stworzyliśmy plik a którym zawarty jest kod naszego programu. Następnie kompilując nasz program otrzymaliśmy wynik. Do zaobserwowania wyniku użyliśmy funkcji `Clock()` która mierzy liczbę cykli i po zakończeniu działania programu od czasu końcowego odejmuje czas startowy, dzięki czemu wiemy ile czasu działał program od rozpoczęcia do zakończenia.

Kod programu


```
Podgląd Edytor tekstu sro, 16:45
Program.cpp
~/pulp/Wzrost/ocja

#include <iostream>
#include <ctime>
using namespace std;
int main (void)
{
//inicjalizacja1
clock_t start = clock();
int macierz1 [128][128];
for(int l=0;l<128;l++)
{
for(int j=0;j<128;j++)
{
macierz1[l][j]=1;
}
}
printf( "Czas wykonywania inicjalizacji 1: %lu ms\n", clock() - start );
//inicjalizacja2
//int macierz2 [128][128];
//for(int k=0;k<128;k++)
//{
//for(int l=0;l<128;l++)
//{
//macierz2[l][k]=1;
//}
//}
return 0;
}
```

Rysunek: Kod inicjalizacji 1

Kod programu

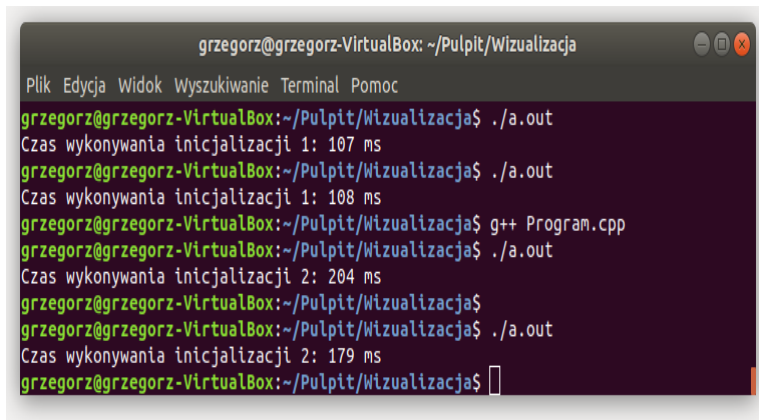
```
Podgląd Edytor tekstu sro, 16:52
Program.cpp
~/Publi/Wzrost/...

#include <iostream>
#include <ctime>
using namespace std;
int main (void)
{
//inicjalizacja1
clock_t start = clock();
//int macierz1 [128][128];
//for(int i=0;i<128;i++)
//{
//for(int j=0;j<128;j++)
//{
//macierz1[i][j]=1;
//}
//}

//inicjalizacja2
int macierz2 [128][128];
for(int k=0;k<128;k++)
{
for(int l=0;l<128;l++)
{
macierz2[l][k]=1;
}
}
printf( "Czas wykonywania inicjalizacji 2: %lu ms\n", clock() - start );
return 0;
}
```

Rysunek: Kod inicjalizacji 2

Wynik


```
grzegorz@grzegorz-VirtualBox: ~/Pulpit/Wizualizacja
Plik Edycja Widok Wyszukiwanie Terminal Pomoc
grzegorz@grzegorz-VirtualBox:~/Pulpit/Wizualizacja$ ./a.out
Czas wykonywania inicjalizacji 1: 107 ms
grzegorz@grzegorz-VirtualBox:~/Pulpit/Wizualizacja$ ./a.out
Czas wykonywania inicjalizacji 1: 108 ms
grzegorz@grzegorz-VirtualBox:~/Pulpit/Wizualizacja$ g++ Program.cpp
grzegorz@grzegorz-VirtualBox:~/Pulpit/Wizualizacja$ ./a.out
Czas wykonywania inicjalizacji 2: 204 ms
grzegorz@grzegorz-VirtualBox:~/Pulpit/Wizualizacja$
grzegorz@grzegorz-VirtualBox:~/Pulpit/Wizualizacja$ ./a.out
Czas wykonywania inicjalizacji 2: 179 ms
grzegorz@grzegorz-VirtualBox:~/Pulpit/Wizualizacja$
```

Rysunek: Wyniki otrzymane po uruchomieniu programu

Wynik

Do wyświetlenia wyniku użyliśmy funkcji *printf*, która jest funkcją służącą do wypisawania danych na ekran.

Podsumowanie

Pierwsza inicjalizacja jest szybsza, ponieważ iteracja nad drugim indeksem obejmuje inicjowanie sąsiednich bajtów. Druga inicjalizacja polega na iteracji na najbardziej aktualnym indeksie, który jest oddzielony conajmniej o 128 jednostek . Dlatego pierwsza inicjalizacja wykorzystuje przede wszystkim operacje inkrementacji i kopiowania, podczas gdy druga wykorzystuje głównie operacje dodawania i kopiowania. Kiedy procesor wykorzystuje pamięć podręczną, pierwsza metoda inicjalizacji jest bardziej skuteczna, ponieważ każda pod-tablica może być często przechowywana w pamięci podręcznej w celu inicjalizacji.

Podsumowanie

KONIEC